

Nagybecskerek, 1897. január 21. – Pécs, 1962. november 24. (?)

Napszámos szülők gyermeke. Négy polgári végzett, majd Marosvásárhelyen asztalos inas volt. 1916 és 1918 között az első világháborúban az olasz és a román fronton valamint a fővárosban szolgált. 1919. márciusban a pécsi Vasas bányában asztalosként helyezkedett el. Vöröskatonaként harcolt a románok ellen, részt vett a felvidéki hadjáratban. 1919 augusztusában Jugoszlávián keresztül Bécsbe emigrált, bekapcsolódott a KMP munkájába, majd 1922-1923-ban a Német Kommunista Pártban tevékenykedett. 1923-tól Franciaországban élt, a Francia Kommunista Párt tagja lett. 1935-ben hazatért, a hirdi kőüzőben segédmunkás, majd anyósa kocsmájában segédkezett. Állampolgárságot nem kapott, ezért 1940-ben Németországba ment, ahol egy asztalos üzemben dolgozott. 1944. júliusban illegálisan hazatért. 1945. márciusban újra a pécsi Vasas bánya asztalosaként kapott munkát, az üzemi MKP szervezet megalakítója, az üzemi bizottság elnöke lett. Megválasztották az MKP hosszúhetényi párttitkárának és a földigénylő bizottság elnökének. 1948-ig a Meszhart központi üzemi bizottság elnöke volt. Rövid ideig a bányászellátó szövetkezet vezetője volt, majd 1950. február elsején Pécs város helyettes polgármesterének nevezték ki. 1958. decemberben Pécs Városi Tanács Vb elnökhelyetteseként ment nyugdíjba. Átigazolták az MDP-be, tagja volt az MSZMP Pécs városi bizottságának és elnöke a Szakszervezetek Baranya megyei Tanácsának. Elvégezte a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetemet. Az 1958. november 16-án megrendezett országgyűlési választásokon a Hazafias Népfront Baranya megyei listáján pótképviselő volt. Behívására 1962. július 3-án került sor.